

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 49. szám

2013. április 29.

Van eleje, de hol vége?

Mai világunkban egyre nagyobb hangsúlyt kap az egészséges életmód, amihez általában a stressz mentes életet tartják elengedhetetlen követelménynek. Tehát kerüljük a stresszt messzire! Mi munkavállalók kerülnénk is, de az minduntalan megtalál bennünket, bárhová bújjunk is el. Ha visszatekintünk a rendszerváltás óta eltelt időszakra, vagy szemügyre vesszük a napjainkban zajló eseményeket, nem lehetünk nyugodtak. Több mint két évtizede másról sem szól a vasutas élete, mint az

átszervezésekről, átalakításokról. Cégünket hol szét, hol össze próbálják szervezni, s valljuk be inkább kisebb, mint nagyobb sikerrel.

Azon szerencsések, akiknek még ma is van munkahelyük, naponta átéli a munkahelyi stressz élményét. Minden napra jut valami nyugtalanító hír, vagy esemény, amit nem tudunk kizárni elménkből, még a munka hevében sem. Akad olyan vezető, aki szerint azért foglalkoznak a dolgozók ezekkel, mert ráérnek. Nyilván az ilyen vélemény alkotóját még nem érte munkahelyi stressz, nem érte reálkereset veszteség sem. S ha már reálkereset veszteség, nézzük meg, jelenleg hol is tartunk bérügyben.

A Vasutas Szakszervezetek Szövetsége Kollektív munkaügyi vitát kezdeményezett április 18-án a 2013-as évi visszamenőleges bérfejlesztés ügyében. Az előzményekről emlékeztetőül annyit, hogy még tavaly év végén

elküldte a VASZ a munkáltatónak a bérkövetelést. Nem is túl régen demonstráltunk a VOSZ székháza előtt a bérájanlásért. Persze azt akkor is világos volt előttünk, hogy egy országos bérájanlás még közel se jelenti a vasutasok bérfejlesztését. Azt azonban tudjuk, hogy a MÁV és leányvállalatai üzleti terveiben ezen a soron nulla forint szerepel. Tehát ha van is bérájanlás, forrást még nem biztosított, a tulajdonos

A jól ismert szlogen azt mondja, hogy a nyugalom a hosszú élet titka. Ha ebből indulunk ki, akkor a vasutasok nem számíthatnak hosszú életre, nincs nagyon nyugalmas életünk. De nagyon szeretnénk, ha vége is volna egyszer a munkahelyi stressznek, az elejét már ismerjük. Kíváncsi volnék, mint gondol erről a munkáltatónk, no meg a tulajdonos. Vagy az egészséges élethez való jog nem mindenkinek jár?

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ahová születni kell

Azt mondják, az élet fontos területein több milliós szakembergárdával bír a magyar. Ezek közül háromnak kiemelkedő szerep jut a legtöbb honfitársunk életében, amelyek így, vagy úgy, de kitöltik, és mozgalmassá teszik a hétköznapiakat. A mesebeli hármas nem más, mint a foci, a szex és a politika. Azt is mondják, hogy a fentiekben addig vagyunk jók, amíg a partvonalon kívül maradunk, és mit tagadjuk, ami a futballt illeti, nem alaptalan a feltételezés. A szex már homályosabb, mert ameddig ellátunk, addig minden rendben, ami meg nem látszik, arról

leginkább kocsmai beszélgetéseken hallani, ahová hála a bérfejlesztéseknek, már alig-alig járunk. De vajon mi a helyzet a politikával?

Alighanem a politikáról beszél a nép a legtöbbit, és okkal: Egyrészt biztos, hogy a többségnek sohasem kell számat adnia tudásáról a partvonalon belül, mert nem válik politikussá, így aztán személyre szóló következmények nélkül oszthatja mindenki az észet. Másrészt a politika átszövi a társadalom mindennapjait, tehát mindenki érintett valamilyen szinten. Fokozottan igaz ez azokra, akik másokat képviselnek, netán eljárnak az érdekükben, mint a szakszervezetek és tisztségviselőik. Lehet, hogy ők már politikusok?

A válaszhoz el kell döntenünk, mi a politika, és miben rejlik a szakszervezetek fő feladata. A politikához majd mindenkinek volna pár kedves szava, de mielőtt záporoznának a szebbnél szebb jelzők, leszögezhetjük, hogy már a megfogalmazásban is aggályos hitgagságokat kinyilatkoztatni. Mindenesetre kísérjük meg, és praktikusán tekintsük a közügyekkel való foglalkozást a politika feladatának, a szakszervezetek esetében pedig a tagság, tehát a munkavállalók érdekeinek képviseletét, a szerzett jogok védelmét, azok bővítését.

A kérdések gyakran újabb kérdéseket szülnék, most éppen azt, hogy közügynek tekinthetjük-e a szakszervezeti érdekvédelmet. Mert ha igen, akkor a VDSZSZ, vagy a VSZ, vagy a MOSZ, egyszerűbben a VASZ tisztán politikai szervezet, és mint ilyen, könnyen a pártok között találhatná magát. Ha meg már ott van, akár ikszeket is gyűjthetne a tagság a jövő évi választásokon – nem másért, mint a hatalomban való részvételért. Mert a politika többek között a hatalomért folyó harcot is jelenti, hiszen a közügyek intézéséhez hatalom is kell, amit jobb helyeken demokratikus választásokon illő megszerezni. Tartok tőle, hogy nem kéne a kedvünkért pótszékeket rendszeresíteni az ország házában.

Ez semmiképp sem a szakszervezetek bűne volna. Mert hiába van komolyabb tagsága például a VSZ-nek, mint bármelyik pártnak, tagjaink között – természetes módon – a legkülönbözőbb ideológiát valló, különféle pártokkal szimpatizáló, nem ritkán párttagságot magáénak valló kollégák találhatók. Ők nem az ideológiai nézeteik képviseletét várják a szakszervezetünktől, hanem a munkahelyi érdekeik érvényesítését, és azt, hogy egy kollegális közösséghez tartozhassanak. Utóbbihoz kellene azok a vezetők, akiknek a munkaideje nem jár le péntek délután. Az érdekképviselet pedig olyan vezetőket igényel, akik képesek szót érteni nem csak a gazdasági vezetőkkel, hanem minden meghatározó politikussal, ha a szükség úgy hozza, de egyiküknek sem kötelezik el magukat.

Mert bizony az elkötelezettséget szélső esetben akár szimpla szavazatvárlásnak is tekinthetjük, amennyiben a tagság figyelembe venné vezetőik ígéreteit. Persze, ilyesmire szó sincs, mindenki oda szavaz jövőre is, ha lesz rá lehetősége, ahová jónak látja, és ezt a pártok is nagyon jól tudják. Így aztán nem lihegik túl jövőre sem a munkások érdekeit, ha végül kormányra kerülnek csak úgy, mint a múltban. Tehát pont úgy kell majd egyezkedni velük, mintha akkor látnának először érdekvédőt a láthatáron, ha kötnek valamiféle egyezséget, ha nem.

Jó a bizonytalanságban, hogy a Vasutasok Szakszervezetének és tagjainak sosem voltak ilyen gondjai. Mert mindeddig nem volt szokása semmilyen pártos egyezséget aláírni, és feltételezhetjük, hogy ezután sem változik a helyzet. De figyelemre méltó minden elgondolás, ami a politika felé tereli az érdekvédőket, hiszen a hatalom közelében minden más. Kevesen hiszik el, de a csigabigák már rég tudják, hogy vannak helyek, ahová születni kell. Ami kétszer még a politikusoknak sem megy.

Dolhai József

HUMORSAROK

EROTIKUS TÁRGYALÁS

A bíróságon a bíró így szól a sértetthez:

- Hölgyem, honnan tudja, hogy a gyanúsított, aki megerőszakolta önt, gyengeelméjű?
- Mert háromszor kellett neki elmagyaráznom, hogy kell csinálni...

MELLÉKHATÁS

A dadogós elmegy éjszaka a patikába, mert hiperolt szeretne venni.

- Na, mi kellene? – kérdezi az álmos patikus.
- Hip...hip...hip...hip...
- Hurrá! – mondja a patikus és bezárja az ablakot.

SZERENCSEVADÁSZAT

A szilveszteri buli javában tart. Kaja, pia, tánc, miegymás. Egy srác odamegy a már rég ácsorgó lányhoz.

- Veled senki nem táncol? – kérdezi.
- Nem – csillan fel a lány szeme.
- Oké, akkor feltennéd a virslit főni?

Balogh Attila